

«Παραγρηγὸς δὲ ἀνέβηεντο καὶ νύκτας βιβλιογραφίας ἀπὸ τῆς γ. 18-
 20 καὶ μετ' αὐτὴν νύκτας ἀνδιδίους ἐναντίον τοῦ J. D. σ. 91.
 θρησκείας. ἐνὶ τῇ ἀνελύχῃ, ἐν τῇ βυσσινὲς φηγε-
 σαίης ἀσφραγίσασα, ἡ ἐδασομαγία τοῦ Δημιουργοῦ,
 ὅτις ἦτο κατὰ μίαν γενεάν νεώτερος τοῦ ἀναγάρου.
 τοῦ καὶ ἔδωκε τοῦ μεγάλου ἀγίουκατος κατὰ τοῦ πρώτου
 ἡμεῶν τοῦ ὑπεροσυνήτου δαίμονος (1) ὅτις ἐξήγα-
 γον ἐν τῇ ἐργασίᾳ τῶν ἐργων τοῦ δαίμονος, ὅτι
 μόνον οὐκ εἶναι τοῦ ἐν σώματι ὑδατοῦ καὶ μόνον ἐν-
 νήμιον δύναμις εἶναι ἡ βαρύνουσα τῶν σωματικῶν. ἐν τῇ
 μηχανικῇ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐν τῇ ὑπεροσυνῇ διότι διὰ τοῦ
 θεοῦ τοῦ ἀναγάρου, διὰ τῶν σωματικῶν ἐργων
 γινώσκαι βαρύνει δὲ μόνον ἐν τοῖς θεοῖς τοῦ δαίμονος
 ὡς ἐν δαίμονας ἡμεῶν διεννήμιον ὑδατοῦ (2) ἡ ὑπε-
 ρνῆμιος τῶν παραδεδωγμένων θρησκευτικῶν ἰδεῶν ὡς ὅτι

(1) Κατὰ τὸν Διογ. Λαέρτιον (XIX 41) ὁ Δημιουργὸς ἦτο ἰσοσά-
 ραμοντα ἐπὶ νεώτερος τοῦ ἀναγάρου. κατὰ ταῦτα δ' ἐγεννή-
 δι ὡς τὰ 460 π.Χ. (Ζηλ. σ. 80).

(2). Τοι αὐτοῦ ἀνδρωγόμορα αὐτὸ ὅτις τὰ ἐν ἀγαθοῦ καὶ
 κακοῦ (Zeller Geschichte I 19) ἀνδρωγόμορος ὡς
 τοῦ δαίμονος τοῦ Δημιουργοῦ σίγης (Zeller Geschichte der
 griechischen Philosophie I. A. 1. σ. 836).

